

LA CRÒNICA

David
Marín

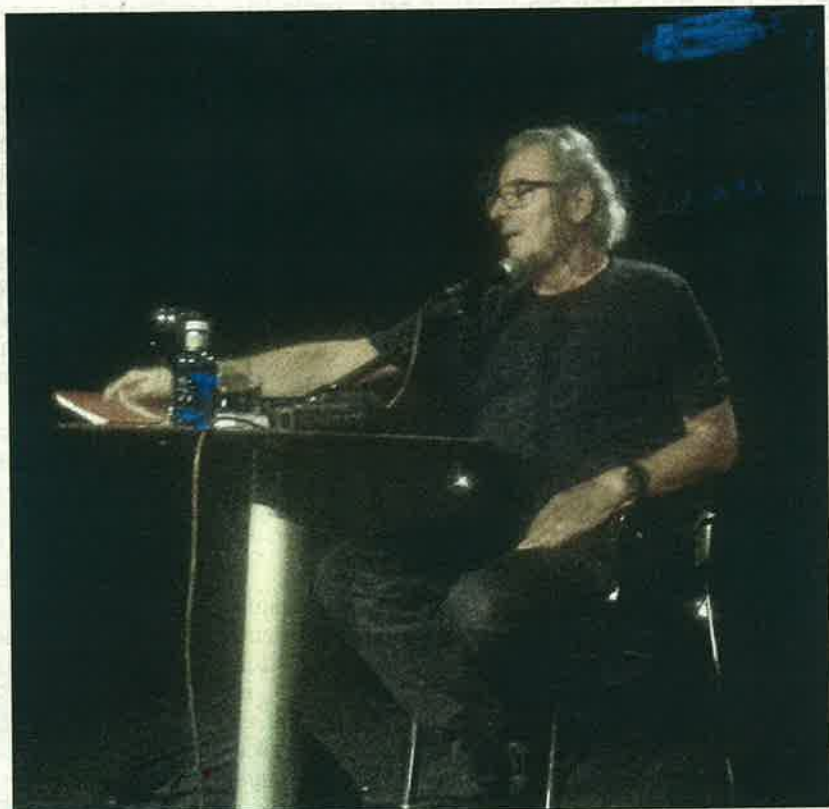

Mimar els poetes

El Cafè del Teatre de l'Escorxador va viure ahir una nova sessió del recital *Vespres en Vers*. El cicle va començar l'abril passat i des de llavors ha reunit els amants de la poesia un cop al mes a la intimista il·luminació de la sala del Cafè del Teatre. Tots els mesos excepte els de les vacances d'estiu, quan la poesia no descansa sinó que se'n va a la platja, a recórrer muntanyes, a descobrir els racons més bohèmics i prohibits d'altres ciutats llunyanes, o a quedar-se en règim d'acalorada creativitat a la ciutat llunyan de Màrius Torres.

El cicle, doncs, es va reprendre ahir i ho va fer amb l'escriptor Pere Rovira com a protagonista. La cita va reunir entre la llum tènue i les espelmes a les taules (o a la barra del local, proveïdora d'altre tipus d'escalfors) alguns dels principals productors de versos de Ponent, com Rosa Fabregat, Jordi Pàmies o Txema Martínez. També prosistes com Vidal Vidal, Marta Alòs i el professor de la UdL i exdirector de l'IEI Joan Busqueta.

Abans de començar el recital, els assistents van poder veure un vídeo amb una petita biografia personal i literària del poeta. Imatges familiars i personals, els llibres, els llocs del poeta (Horta de Sant Joan, Poblet), alguns dels objectes personals més carregats de sentit en la vida de Rovira. Entre ells, el manuscrit del seu primer poemari, amb anotacions i correccions amb llapis de Salvador Espriu, a qui el jove poeta Rovira va sol·licitar una revisió que "l'home que va salvar-nos els mots", en paraules de Rovira, es va prestar a realitzar. Aquests audiovisuals que precedeixen els poemes del cicle són un autèntic regal, no pas per als poetes sinó per a la poesia ponentina, necessitada de projecció i valoració més enllà dels àmbits restringits. Qui mima els poetes? Rosa Mesalles, la incansable i creativa tècnica de cultura de la Pae-

Pere Rovira va recitar ahir poemes propis i traduccions ■ D.M.

ria, creadora ella també, es va endur els agraïments dels poemes.

Pere Rovira, escriptor de diversos gèneres, va iniciar el recital amb poemes d'origen més intimista: versos per a la seva filla escrits quan era petita i pensats per cobrar sentit quan ja sigui gran i ell no hi sigui, o gairebé no hi sigui; el camí cap a la vellesa compartida; o aquell pi de la casa de l'Ebre, ombra de refugi que només va durar un any, un mal auguri exorcitzat amb versos i convertit en poema d'esperança. Rovira va recitar també poemes del seu últim llibre: *Contra la mort*, un clam a la vida a través de l'erotisme i de l'amor, capaç de sobreviure a la mort pròpia i continuar en l'estimada que perdura.

El va publicar el 2011 i des de lla-

vors ha publicat assaig i novel·la i també una traducció de poemes francesos, dels quals en va oferir un tast per tal que el públic pugui gaudir del mateix plaer estètic i sensorial que a ell el va atrapar. De fet, Rovira es va definir com a escriptor que llegeix, i escriu, poesia: dues cares de la mateixa moneda, doncs etapes d'un mateix recorregut creatiu.

El cicle continuarà el mes vinent amb Jordi Pàmies, el 2 de novembre, i acabarà el 9 de desembre amb Antoni Clapés. Hauran passat aquest any, a més d'ells i Rovira, els poetes Josep Maria Sala-Valldaura, Josep Borrell i Meritxell Cucurulla-Jorba. Tots ells mimats, ni que sigui durant un vespre, per la suau escenografia del Cafè del Teatre. ■